

Tuxen og Skagen

1. december 1990 – 24. februar 1991

I efteråret 1990 havde den ene Tuxen-begivenhed afløst den anden. I august 1990 udkom Lise Svanholms store monografi om kunstneren. Efter mange års glemsel blev Laurits Tuxen (1853-1927) atter placeret på sin rette plads som en af sin tids betydeligste danske malere. Siden fulgte Frederiksborgmuseets udstilling, der først og fremmest præsenterede Tuxen som fyrstemaler.

Naturligvis var Tuxen en dygtig portræt- og historiemaler, men alligevel er det som friluftsmaler, han i dag bedst formår at fastholde et nutidigt publikum. Derfor er det især spændende –som vi gør i Skagen- udstillingen- at fokusere på denne side af hans virke, således at det bliver muligt at komme til erkendelse af det talent, der ved sin side afgang fra akademiet blev stillet side om side med P. S. Krøyer.

”Tuxen og Skagen” blev vist på Skagens Museum indtil d. 25. ds., og efterfølgende kom den så til Nivaagaards Malerisamling, hvis den blev vist fra d. 1. december 1990 til d. 3. februar 1991.